Amellerin zirvesi

CIHATTIR

الدَّوْلَةُ الإسْلامِيَّة

خـلافـةُ علـى مِنهـاجِ النُّبـوّة

Yazar : emri.bilmaruff

Emri Bilmaruf Arşivi

Allahın bir kulu tarafından; yeni Müslüman olan ve Cihad konusunu anlamak isteyen erkek ve kız kardeşlerimiz için hazırlanmış (küçük namilke halinde) bir çalışma.

Not/ Bu kitapçık (nakil)lerden oluşmaktadır, yani tüm yazılanlar sadece Kur'an-ı Kerim'den deliller ve Peygamber Efendimizin (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) hadislerinden nakledilmiştir.

Allah Teâlâ layık olan kullarına hidayet nasip etsin.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴾ [التوبة: 73]

Bu ayette Allah, Peygamber ﷺ'e iki gruba karşı mücadele etmesini emretmektedir, ancak mücadelenin türü farklıdır:

• Kafirlere karşı cihad: Delil ile ve (savaştıkları takdirde) kılıç ile yapılır.
• Münafıklara karşı cihad: Alimler, münafıklara karşı cihadın "dil ve delil" ile olduğunu söylerler; çünkü onlar görünürde Müslümandırlar.

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ : Yani davet ve cezaların uygulanması sırasında onlara karşı sert ol, yumuşak davranma; çünkü onlar toplumun iç yapısı için bir tehlike arz ederle

﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الأنفال: 39]

حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ : Alimler (İbn Abbas gibi), buradaki "fitne" kelimesinin "şirk" ve "Müslümanlara yönelik baskı ve zulüm" anlamına geldiğini belirtmişlerdir. Yani, hiçbir Müslüman dini sebebiyle işkence görmeyinceye ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar savaşın

وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ : Yani Allah'ın dini üstün gelsin ve yayılmasına engel olunmasın

فَإِنِ انْتَهَوْا : Eğer inkarlarından veya savaştan vazgeçerlerse, onlara karşı savaşmayı bırakmak gerekir; çünkü Allah kalplerde olanı hakkıyla bilendir

﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: 216]

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ : Yani savaşmak ve savunma yapmak üzerinize farz kılındı

وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ : İnsan doğası gereği savaştan hoşlanmaz; çünkü içinde yorgunluk ve tehlike barındırır. İslam da bu insani gerçeği kabul eder

Hikmet: Allah bize öğretiyor ki; bazen hoşlanmadığımız bir şeyde (savaş gibi) hayır olabilir (zafer ve onur gibi). Yine bazen çok sevdiğimiz bir şeyde (zulme karşı sessiz kalmak gibi) şer olabilir (ezilmişlik ve zillet gibi).

Sonuç: Bizim ilmimiz kısıtlıdır; insanlık için neyin en iyi olduğunu ancak Allah bilir.

Bak ve üzerinde derinlemesine düşün; sen Allah Teâlâ'nın bir kulu olarak bu üç ayeti okuduğunda senin için ne netleşti? Aksine, Allah Teâlâ'nın arzı temizleninceye kadar kafirlere, münafıklara ve müşriklere karşı savaşman ve kıtal yapman sana farz kılınmıştır. Elindeki silahla onları korkutmalısın ki, zillet ve aşağılanmış bir hâlde Allah Teâlâ'nın emrine boyun eğmeye dönsünler.

İkinci soru şudur: Cihad üzerimize farz mıdır ve ne zaman farz olur?
Cevap: Evet, yukarıda belirttiğimiz ayettlerde Allah Teâlâ'nın buyurduğu gibi cihad üzerimize farzdır.

Cihad üç durumda Farz-ı Ayn (her birey üzerine borç) olur:

1. Eğer kafirler Müslümanların ülkesini işgal ederse veya işgal etmek isterse. *ekli:(Şu anda tüm Müslüman ülkeleri seküler/laik kafirler ve Rafiziler tarafından işgal edilmiş durumdadır.)

2. Eğer müminlerin emiri (lideri), Müslümanlardan cihada çıkmalarını talep ederse. *ekli: (Müslümanların halifesi, yıllardır Müslümanlardan cihada çıkmalarını talep etmektedir.)

3. Eğer savaş başlarsa, cihad o meydandaki tüm mücahitler üzerine farz olur; o savaştan arkalarını dönüp kaçmaları caiz değildir.

İmam İbn Kudâme el-Makdisi (rahimehullah), el-Muğnî [10/390] adlı eserinde şöyle buyurmaktadır:

(إذا جاء العدو صار الجهاد عليهم فرض عين ، و وج على الجميع ، فلم يجز التخلف عنه)

Anlamı: Eğer düşman gelirse (saldırırsa), cihad onlar üzerine farz-ı ayn olur ve herkese vacip hale gelir; bu durumda hiç kimsenin savaştan geri kalması caiz değildir.

İmam Kurtubî (rahimehullah), [Tefsirinde: 3 / 38] İbn Atiyye'nin (rahimehullah) şöyle dediğini nakletmektedir:

(الذي استقر عليه الإجماع أن الجهاد على كل أمة محمد صلى الله عليه و سلم فرض كفاية فإذا قام به من قام من المسلمين سقط عن الباقين ، إلا أن ينزل العدو بساحة الإسلام فهو حينئذ فرض عين)

Üzerinde icma (görüş birliği) sağlanan husus şudur: Cihad, Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in tüm ümmeti üzerine farz-ı kifayedir.

Eğer Müslümanlardan bir grup bunu yerine getirirse, geri kalanlardan sorumluluk düşer. Ancak ne zaman ki düşman İslam topraklarına (meydanına) saldırırsa, işte o vakit cihad farz-ı ayn olur.

Şeyhülislam İbn Teymiyye (rahimehullah), [el-Fetâva'l-Mısriyye: 4 / 508] adlı eserinde şöyle buyurmaktadır:

(و أما قتال الدفع ؛ و هو أشد أنواع دفع الصائل عن الحرمة و الدين ؛ فواجب إجماعاً ، فالعدو الصائل الذي يفسد الدين و الدنيا لا شيء أوجب بعد الإيمان من دفعه ؛ فلا يشترط له شرط بل يدفع بحسب الإمكان ، و قد نص على ذلك العلماء ؛ أصحابنا و غيرهم)

Müdafaa (savunma) savaşına gelince; bu, mukaddesatı ve dini korumak için saldırganı (sâil) defetmenin en şiddetli türüdür ve icma ile vaciptir. Dini ve dünyayı ifsat eden saldırgan düşmanı defetmekten daha vacip bir şey —imandan sonra— yoktur. Bunun için hiçbir şart aranmaz, imkanlar nispetinde karşı koyulur. Alimlerimiz (Hanbeliler) ve diğer mezhep alimleri bu hususu açıkça belirtmişlerdir.

Savunma savaşı, işgalci kafire karşı yapılan en çetin savunma türüdür; şerefi ve dini korumak amacıyla yapılması icma (alimlerin söz birliği) ile vaciptir. Çünkü dini ve dünyayı bozan işgalci düşmanı kovmaktan daha vacip olan bir şey —imandan sonra— yoktur. Onlarla yüzleşmek için hiçbir ön şart koşulmamıştır; aksine, imkanlar dahilinde elden gelen her türlü güçle onlara karşı durulur. Bu husus, Hanbelî alimleri ve diğer mezhep alimleri tarafından da bu şekilde ifade edilmiştir.

İmam İbn Kayyim el-Cevziyye [el-Furusiyye adlı eserinde] şöyle buyurmaktadır:

(إن دفع الصائل على الدين جهاد و قربة ..فإن قُتل فيه فهو شهيد فقتال الدفع أوسع من قتال الطلب و أعم وجوبا . و لهذا يتعين على كل أحد يقوم و يجاهد فيه ؛ فالعبد بإذن سيده و بدون إذنه ، و الولد بدون إذن أبويه ، و الغريم بغير إذن غريمه ... و لا يشترط في هذا النوع من الجهاد أن يكون العدو ضعفي المسلمين فما دون ، فإنهم كانوا يوم أحد و الخندق أضعاف المسلمين فكان الجهاد واجبا عليهم لأنه حينئذ جهاد ضرورة ودفع لا جهاد اختيار ... و جهاد الدفع يقصده كل أحد ، و لا يرغب عنه إلا الجبان المذموم شرعاً و عقلاً) .

Din uğruna yapılan savunma savaşı (cihad-ı def), bir cihad ve Allah'a yakınlaşma vesilesidir. Eğer mücahit bu savaşta öldürülürse o şehittir. Savunma cihadı, talep cihadından (saldırı/fetih cihadı) daha kapsamlıdır ve vacip oluşu daha geneldir. Bu yüzden bu cihada kalkışan herkesin üzerine bir görevdir: Köle, efendisinin izni olsa da olmasa da; çocuk, anne ve babasının izni olsa da olmasa da…

borçlu kişi, alacaklısından izin almaksızın bu cihada katılır. Bu cihatta kafirlerin Müslümanlardan sayıca fazla ya da az olması şart koşulmamıştır. Aksine, tüm Müslümanlar üzerine vaciptir; çünkü bu durumdaki cihad bir zorunluluktur (zaruridir), tercihe bağlı (ihtiyari) değildir. Bu savunma cihadını gerçekleştirmek herkesin gayesidir. Şeriat ve akıl katında kınanmış bir korkak (ceban) dışında hiç kimse bu cihaddan yüz çevirmez.

İmam Nevevî (rahimehullâh) şöyle buyurmaktadır:

(ويجوز أن لا يحوج المزوجة إلى إذن الزوج كما لا يحوج إلى إذن السيد ولا يجب في هذا النوع استئذان الوالدين وصاحب الدين) روضة الطالبين وعمدة المفتين - (ج 4 / ص 1).

Cihadın farz-ı ayn olduğu durumlarda; kadının kocasından, kölenin efendisinden, çocuğun anne ve babasından ve borçlunun alacaklısından izin almasına gerek yoktur.

Şeyhülislam İbn Teymiyye (rahimehullah) şöyle buyurmaktadır:

(وإذا دخل العدو بلاد الإسلام فلا ريب أنه يجب دفعه على الأقرب فالأقرب إذ بلاد الإسلام كلها بمنزلة البلدة الواحدة وأنه يجب النفير إليه بلا إذن والد ولا غريم ونصوص أحمد صريحة بهذا .) الفتاوى الكبرى ج: 4 ص: 609.

Eğer düşman İslam topraklarına girerse, onları oradan çıkarmanın en yakından başlayarak (kademe kademe) herkese vacip olduğunda hiçbir şüphe yoktur. Çünkü bütün İslam beldeleri tek bir yurt hükmündedir. Müslümanların orayı kurtarmaya gitmeleri; çocuğun anne ve babasından, borçlunun ise alacaklısından izin almasına gerek kalmaksızın bir mecburiyettir. İmam Ahmed'in bu konudaki nassları (kesin hükümleri) gayet açıktır.

Şeyh İbn Âbidîn (rahimehullâh) şöyle buyurmaktadır:

(وَفَرْضُ عَيْنٍ إنْ هَجَمَ الْعَدُوُّ فَيَخْرُجُ الْكُلُّ وَلَوْ بِلَا إذْنٍ) رد المحتار – (ج 15 / ص 425)، وكذلك: حاشية رد المحتار – (ج 4 / ص 302).

Düşman Müslümanların topraklarına saldırdığında cihad farz-ı ayındır ve onlara karşı cihad etmek için kimseden izin almaya gerek yoktur.

İbn Mevdûd el-Mevsılî (rahimehullâh) şöyle buyurmaktadır:

(الجهاد فرض عين عند النفير العام.. وقتال الكفار واجب على كل رجل عاقل صحيح حر قادر، وإذا هجم العدو وجب على جميع الناس الدفع تخرج المرأة والعبد بغير إذن الزوج والسيد).

الاختيار لتعليل المختار – (ج 1 / ص 46)

Halife, Müslümanları cihada çağırdığında cihad farz-ı ayn olur. Akıllı, sağlığı yerinde, hür ve gücü yeten her erkek üzerine kafirlerle savaşmak vaciptir. Eğer düşman saldırırsa (beldeye girerse), onları kovmak tüm halk üzerine vacip olur. Bu durumda kadın kocasından izin almadan, köle ise efendisinden izin almadan cihada çıkar.

İmam Kâsânî (rahimehullâh) şöyle buyurmaktadır:

(فَإِذَا عَمَّ النَّفِيرُ لَا يَتَحَقَّقُ الْقِيَامُ بِهِ إِلَّا بِالْكُلِّ ، فَبَقِيَ فَرْضًا عَلَى الْكُلِّ عَيْنًا بِمَنْزِلَةِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ ، فَيَخْرُجُ الْعَبْدُ بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهُ ، وَالْمَرْأَةُ بِغَيْرِ إِذْنِ زَوْجِهَا).

بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع – (ج 15 / ص 271 و272).

Müslümanların lideri (imam/emir) cihat çağrısında bulunursa, tüm Müslümanlar savaşa çıkmadıkça o cihat gerçekleşmiş sayılmaz. Bu durumda cihat; namaz ve oruç gibi her bir Müslüman üzerine farz-ı ayn haline gelir. Öyle ki; köle efendisinden izin almadan, kadın ise kocasından izin almadan (bu savunmaya) katılır.

Müslümanların halifesi ve lideri cihada çağırdığında cihadın farziyeti:

Âişe (radıyallâhu anhâ) rivayet ettiğine göre, Resûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) şöyle :

« وَإِذَا اسْتُنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا».

«Siz savaşa çağrıldığınız zaman (hemen) savaşa katılın.» (Müttefekun Aleyh).

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ التوبَة : ٣٨

Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın!" denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını âhirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası âhiretin yanında pek azdır.

Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmaktadır:

(مَن ماتَ ولَمْ يَغْزُ، ولَمْ يُحَدِّثْ به نَفْسَهُ، ماتَ علَى شُعْبَةٍ مِن نِفاقٍ) صحيح مسلم، كتاب الإمارة، باب ذم من مات، حديث: 3624.

Kim gaza yapmadan (Allah yolunda savaşa katılmadan) ve gönlünde gaza etme arzusu taşımadan ölürse, nifaktan bir şube üzere ölmüş olur.

Müslümanlar ve kâfirler karşı karşıya geldiğinde (savaş meydanında yüzleştiğinde) cihadın farz oluşu:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ) الأنفَال : ١٥

Ey müminler! İnkâr edenlerle savaşta karşı karşıya gelince onlara arkanızı dönüp kaçmayın.

Soru: Şu an cihat var mı? Ve hangi gruplar cihat (ehli) kapsamında sayılmaktadır?

Cevap: Bu sorunun cevabına gelince, Allah-u Teala'nın izniyle; şu an hak üzere olan ve kâfirlere karşı savaşan tek taraf, ((İslam Devleti'dir)). Küfür devletlerinin çoğu, bugüne kadar onlara karşı çıkmaya ve itibarını sarsmaya devam etmektedir; onları 'DEAŞ' olarak adlandırıp insanları onlarla korkutmaktadırlar. 80 devlet onlara karşı durmuş ve onları yok etmek istemektedirler. Ancak Allah-u Teala'nın desteğiyle, mühimmat ve sayı az olsa bile zafer her zaman İslam'ındır; sayıları ve silahları çok olsa bile bozgun onlar (düşmanlar) içindir.

Bu Allah Teâlâ’nın vaadidir ve İslam mutlaka galip gelecektir. Allah Teâlâ için hak üzere savaşanlar ve bugüne kadar cihat edenler İslam Devleti'dir. Devlet'in mücahitlerini Allah korusun ve onları selamette kılsın.

Onlar Allah Teâlâ’nın hükmüyle savaşan ve kâfirlerle karşı cihat edenlerdir. Onlar ki nice kâfirlerin uykularını kaçırmış ve onlara korku salmışlardır; hatta insanlar onlardan heybetle çekinirler.

Onlar Allah Teâlâ’nın emrini yerine getirmeye ve hüküm tamamen Allah’ın oluncaya dek çabalamaya devam edenlerdir. Görüldüğü üzere nice emirlerini katledip şehit ettiler; fakat onların gücü hiçbir zaman tükenmedi ve asla yenilgiye uğramadılar. Nice mücahitleri şehit ettiler lakin onlar nesilden nesile çoğalmaya devam ediyorlar. Bu Allah Teâlâ’nın bir lütfudur ki hepsi Allah’ın izniyle büyük ve geniş bir fethin ve zaferin geleceği o gün için teyakkuzdadırlar. O gün düşmanlara galip gelecek, başlarını ezecek, onlara merhamet etmeyecek ve düşmana karşı yürekleri intikamla dolduracaklardır.

.

Soru: Şu anda kâfirler ve düşmanlarla savaşın hâlâ devam ettiğini nasıl anlayabiliriz?

Cevap: Şu ayetler ve hadisler üzerinde derinlemesine düşün:

Resulullah (sallallâhu aleyhi ve sellem), İslam Devleti'nin sadece belirli bir sınır içerisinde kalmasına razı olmamıştır. Bilakis, Allah'ın hükmü tüm yeryüzünde hakim oluncaya kadar yakın ve uzak çevredeki kafirler üzerine gazveler ve seferler düzenlemiştir. Bu, Allah Teâlâ'nın şu emri gereğince yeryüzünün tamamının Allah'ın hükmüyle yönetilmesi içindir: 'Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın.' (Enfâl, 39)

(وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِۚ)

Yani şirk ve küfür yok olup, dinin tamamı Allah'a mahsus olana dek.

Ancak kaybedenlerin (mağlupların) menhecinde 'cihad-ı taleb' (saldırı cihadı) diye bir şey yoktur; onlar cihadı sadece vatan topraklarının sınırlarıyla sınırlandırmışlardır. (((Örneğin bugünlerde insanlar, Suriye'yi Beşar'dan özgürleştirince sözde cihad davasına son veren, silah bırakan ve diz çöken Ahmed Şer'a (Ebu Muhammed el-Cevlani) gibi birine hayranlık duyuyorlar. O, Yahudi ve Hristiyanlara taviz üstüne taviz verdi))).

Oysa İslam'da cihad, bir şehrin veya ülkenin sınırlarının özgürleştirilmesiyle durmaz. Aksine cihad, Allah'ın buyurduğu gibi devam eder:

(حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ)

Ta ki savaş, ağırlıklarını bırakıncaya (sona erinceye) kadar.' (Muhammed Suresi, 4)

İmam Begavî şöyle buyurmaktadır:

(حتى يدخل أهل الملل كلها في الإسلام ، ويكون الدين كله لله فلا يكون بعده جهاد ولا قتال ، وذلك عند نزول عيسى ابن مريم عليهما السلام ، وجاء في الحديث عن النبي - صلى الله عليه وسلم - " الجهاد ماض منذ بعثني الله إلى أن يقاتل آخر أمتي الدجال) .

Anlamı: diğer dinlerin tüm müntesipleri Müslüman oluncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar savaşa ve cihada devam edin. Yeryüzü bu hale geldiğinde artık cihad kalmaz. Bu durum, hadislerde de geçtiği üzere Meryem oğlu İsa (aleyhisselam) indiği zaman gerçekleşecektir. Nitekim Peygamber (sallallâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: 'Cihad, Allah'ın beni gönderdiği günden, ümmetimin son ferdi Deccal'i öldürünceye kadar devam edecektir.

عَن سَلَمَةَ بنِ نفَيلٍ الكِندِي قَالَ: كنت جَالِسًا عِندَ رَسولِ اللهِ صَلَى الله عَلَيهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَمَ فقَالَ رَجلٌ يَا رَسولَ اللهِ أَذَالَ النَاس الخَيلَ وَوَضَعوا السِلَاحَ وَقَالوا لَا جِهَادَ قَد وَضَعَت الحَرب أَوزَارَهَا فَأَقبَلَ رَسول اللهِ صَلَى الله عَلَيهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَمَ بِوَجهِهِ وَقَالَ «كَذَبوا الآنَ الآنَ جَاءَ القِتَال وَلَا يَزَال مِن أمَتِي أمَةٌ يقَاتِلونَ عَلَى الحَقِ وَيزِيغ الله لَهم قلوبَ أَقوَامٍ وَيَرزقهم مِنهم حَتَى تَقومَ السَاعَة وَحَتَى يَأتِيَ وَعد اللهِ وَالخَيل مَعقودٌ فِي نَوَاصِيهَا الخَير إِلَى يَومِ القِيَامَةِ وَهوَ يوحَى إِلَيَ أَنِي مَقبوضٌ غَيرَ ملَبَثٍ وَأَنتم تَتَبِعونِي أَفنَادًا يَضرِب بَعضكم رِقَابَ بَعضٍ وَعقر دَارِ المؤمِنِينَ الشَام».

Anlamı: Seleme bin Nüfeyl el-Kindî’den (radiallahuanh) rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Resûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) ile birlikte oturuyordum. Bir adam dedi ki: 'Ey Allah’ın Resûlü! İnsanlar atları salıverdi (terk etti), silahları bıraktılar ve artık cihat yoktur, savaş bitmiştir diyorlar.' Bunun üzerine Resûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) ona yönelerek şöyle buyurdu:

Yalan söylediler! Şimdi, işte şimdi savaş vakti geldi. Ve Ümmetimden bir grup, hak üzere savaşmaya (cihad etmeye) devam edecektir.

Allah, bazı kavimlerin kalplerini onlara meylettirecek ve onları bunlarla rızıklandıracaktır; bu hal, kıyamet kopuncaya ve Allah'ın vaadi gelinceye kadar sürecektir. Hayır ve bereket, kıyamet gününe kadar atların alınlarına bağlanmıştır.

Bana vahyedildiğine göre, ben aranızdan yakında ayrılacağım (vefat edeceğim). Sizler benden sonra fırkalara ayrılacak ve birbirinizin boynunu vuracaksınız. Müminlerin asıl yurdu ve sığınağı (ukru dâri'l-mü'minîn) ise Şam toprağıdır.

Davetin savaş, cihat ve mücadele dönemi olan ikinci aşaması, şu mübarek ayet ile başlamıştır:

(أذِنَ لِلَذِينَ يقَـتَلونَ بِأَنَهم ظلِموا وَإِنَ اللّهَ عَلَى نَصرِهِم لَقَدِيرٌ)

(سورة الحج- ٣٩)

Ayetten indiğinde:
Ebû Bekir (radıyallâhu anh) şöyle dedi: 'Bundan sonra bir savaşın olacağını anladım.'
İmam Ahmed şunu ekler: 'İbn Abbas dedi ki: Bu, savaş hakkında nazil olan ilk ayettir.
Bu rivayet aynı şekilde Tirmizî, Nesâî ve diğer tefsir kitaplarında da yer almaktadır. Tirmizî bu hadis için 'Hasan bir hadistir' demiştir.

Gerçek şu ki, bahsedilen ve arzedilen Allah yolunda cihat ve mücadelenin sadece birer tanıtımıydı. Bildiğimiz ve gördüğümüz üzere bu mesele gayet açık ve nettir. Şimdiye kadar yalancı kanalların, 'İslam Devleti diye bir şey yoktur, o Amerika'nın bir icadıdır' şeklindeki birçok propagandasını duyduk. Bakalım bu yalancıların söyledikleri doğru mu? Allah Teâlâ'ya yakinen iman eden bir kalp için, meseleyi kavramak adına Allah'ın ayetleri ve Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) hadisleri yeterlidir.

Bundan maksat şudur: Allah Teâlâ ve Resulü'nün ortaya koyduğu tüm bu delil ve işaretlerden sonra anlaşılmıştır ki; cihat kıyamete kadar bakidir ve Hak üzere olan bir taife, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda savaşmaya devam edecektir. (Bu durum, İslam dinini yok etmeyi ve unutturmayı amaçlayan, dünya çapında yayılmış tüm o yalanların geçersizliğinin bir kanıtıdır. Bugüne kadar hiç kimse bu asılsız ve batıl iddialarına dair tek bir delil getirememiş, sadece yalanlarına devam etmişlerdir. Cahil ve gafil insanlar ise haksızlığın peşinden giderek hakikati yalanlamaktadır.) Fakat gerçek mümin, zaferin er ya da geç İslam’ın olacağına dair Allah’ın vaadine tam bir yakîn ile inanır.

Peygamber (sallallâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır: "Beyyine (delil) iddia eden üzerinedir, yemin ise inkar eden üzerinedir." (Hasen hadistir, Beyhakî rivayet etmiştir).

Her kim bir suçlamada bulunursa delil getirmek zorundadır. (Dolayısıyla "bu devlet ülkelerin yapımıdır/projesidir" diyerek suçlayanlar delillerini sunmalıdırlar). İnkar eden tarafa ise yemin etmek düşer.

İbn Dakîku'l-Îd (rahimehullâh) şöyle buyurmaktadır:

(وهذا الحديث أصل من أصول الأحكام، وأعظم مرجع عند التنازع والخصام، ويقتضي ألا يحكم لأحد بدعواه) شرح الأربعين لابن دقيق العيد (99)

Bu hadis, hükümlerin esaslarından bir temeldir. Anlaşmazlık ve ihtilaf anlarında başvurulacak en büyük kaynaktır. Bu hadisin gereği şudur ki: Hiç kimsenin sözü veya iddiası ile hüküm verilmez; ta ki delil getirinceye kadar.

Eğer Kişi din ve İslam hakkında 'delilim var' derse, bil ki alimlerin icmasına göre sözün kabul edilmesinin şartları vardır, şöyle:

Birincisi; fasık bir Müslümanın haberi kabul edilmez. Müslümanların ittifakıyla, muharip (savaşan) bir kafirin Müslüman aleyhindeki şahitliği ise hiçbir şekilde kabul edilemez.

(لاَ خِلاَفَ بَيْنَ الْفُقَهَاءِ فِي عَدَمِ جِوَازِ شَهَادَةِ الْكَافِرِ عَلَى الْمُسْلِمِ)
"الموسوعة الفقهية" (37 /185)

Fakihler arasında, bir kafirin Müslüman üzerine şahitliğinin caiz olmadığı hususunda hiçbir görüş ayrılığı yoktur.

Bunun Delil ise Allah Teâlâ'nın şu buyruğudur:

(يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن جَآءَكُمۡ فَاسِقُۢ بِنَبَإٖ فَتَبَيَّنُوٓاْ أَن تُصِيبُواْ قَوۡمَۢا بِجَهَٰلَةٖ فَتُصۡبِحُواْ عَلَىٰ مَا فَعَلۡتُمۡ نَٰدِمِينَ) [الحجرات: 6]

Ey iman edenler! Bilmeden birilerine zarar verip de sonra yaptığınıza pişman olmamanız için, yoldan çıkmışın biri size bir haber getirdiğinde doğruluğunu araştırın.

Kur'an müfessirleri şöyle buyurmaktadır:

Peygamber Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) halktan topladığı zekatları teslim alması için Haris bin Dırar’a bir elçi gönderdi. Elçi yola çıkıp bölgeye yaklaştığında, aralarındaki eski bir husumetten dolayı içine bir korku düştü. Bunun üzerine geri dönerek Peygamber Efendimiz’e (sallallâhu aleyhi ve sellem): 'Ey Allah'ın Resulü! Zekatı vermediler, üstelik beni öldürmeye kalkıştılar!' dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) ashabını topladı ve onlarla savaşmak üzere istişarede bulundu.

İşte o vakit şu ayet nazil oldu: 'Ey iman edenler! Eğer bir fâsık size bir haber getirirse...' (Hucurât, 6)

[يا أيها الذين آمنوا إن جاءكم فاسق]

Ta ki bilmeden bir topluluğa saldırmayasınız, onlara eziyet edip zarar vermeyesiniz ve sonra yaptığınız bu işten dolayı pişman olmayasınız.

Allah Teâlâ, Peygamber (sallallâhu aleyhi ve sellem)’den bir sahabi hakkındaki haberi bile araştırmasını isterken; gece gündüzünü 'islam Devlet'ini yok etmek için birleştirmiş, onu yıkmak için 70'den fazla ülkeyle ittifak kurmuş kafirlerin sözlerine nasıl inanılır?
Eğer bu 'Devlet' onların kendi yapımı (projesi) ise, o halde neden her nerede bir askerini görseler helikopter, uçak, tank, zırhlı araçlar ve tüm istihbarat servisleriyle onu yok etmek için harekete geçiyorlar ve büyümesine izin vermiyorlar? Madem kendi yapımlarıydı, o halde neden tüm liderlerini öldürdüler?

Öyleyse şu husus açıktır ki; biz müminlerin, mülhitler (ateistler) ve inançsızlar tarafından kurulan bu kanallara itibar etmememiz (inanmamamız) gerekir. Nitekim Peygamber Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmaktadır:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ»

Anlamı: Size iki şey bıraktım; onlara sımsıkı sarıldığınız sürece asla sapıklığa düşmezsiniz: Allah'ın Kitabı (Kur'an) ve Peygamberinin sünneti.

Dolayısıyla biz müminlere düşen, Allah Teâlâ'nın Kitabı'na ve Resûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in sünnetine sımsıkı sarılmak; hak üzere olanların kimler olduğunu bilmek , (hakka) uymakla emrolunduğumuz…

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لاَ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلاَةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الإِسْلاَمِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

İbn Ömer'den (radıyallâhu anhumâ) rivayet edildiğine göre Resûlullah (ﷺ) şöyle buyurmuştur:

İnsanlar; Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Resulü olduğuna şehadet edinceye, namazı kılıp zekâtı verinceye kadar onlarla savaşmakla emrolundum. Eğer bunları yaparlarsa -İslam’ın hakkı olan cezalar müstesna- kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar. Onların (gizli hallerinin) hesabı ise Allah’a aittir.
(Buhârî, Îmân 17; Müslim, Îmân 36)

Ayrıca İmam Müslim'in rivayetinde şöyle geçmektedir:

«مَنْ قَالَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ...»

(Kim 'Lâ ilâhe illallâh' der ve Allah'tan başka tapılanları reddederse, malı ve kanı haram olur.) Bu, Tağut'un (Allah'tan başka tapılan her şeyin) reddedilmesi gerçekleşmeden tamamlanmayan 'Tevhid' inancı üzerine bir vurgudur.
Sahih-i Müslim, Kitâbu’l-İmân, Hadis No: (22).

Ve son olarak, Allah Teâlâ uğrunda ölen ve şehit olan mücahitlerin mükafatı hakkında Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ قُتِلُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتاًۜ بَلْ اَحْيَٓاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَۙ ﴿١٦٩﴾ فَرِحٖينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذٖينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَۢ ﴿١٧٠﴾ [آل عمران: ١٦٩]

Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma! Bilâkis onlar diridirler; Allah'ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleriyle sevinçli bir halde Rab'leri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar.

Arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehid kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar.

Tefsir alimleri (İbn Kesir ve Kurtubî gibi), bu ayet üzerine şu önemli açıklamalarda bulunurlar: Şehitlerin sahip olduğu bu hayat, mertebesi bizim hayatımızdan çok daha yüce olan 'Berzah' hayatıdır. Bedenleri burada toprak altında olsa da ruhları nimetler içindedir. 'Rızıklandırılırlar' (Yurzakûn) ifadesinin anlamı: İmam İbn Kesir tefsirinde, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu bir hadisi nakleder: 'Şehitlerin ruhları yeşil kuşların karınlarındadır; onların Arş'ın altında asılı kandilleri vardır. Cennetin dilediği yerinde gezerler ve rızıklanırlar.'

Bir sonraki ayette (170) ise onların, Allah'ın kendilerine verdiği lütuftan dolayı çok mutlu olduklarına ve gördükleri bu keramet sebebiyle, tekrar şehit olmak için dünyaya dönmeyi arzuladıklarına işaret edilir.

Sonuna geldik; Allah Teâlâ'dan bir hakkı/hakikati ulaştırabilmiş olmayı ümit ediyoruz. (Allah Teâlâ, hidayete layık olan ve hakkı kabul etmek isteyen herkese hidayet nasip etsin.)

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، والصلاة والسلام على عبده ورسوله وخليله وصفوته من خلقه نبينا وإمامنا وسيدنا محمد بن عبدالله، وعلى آله وأصحابه ومن سلك سبيله واهتدى بهداه إلى يوم الدين

Senin ve benim nefsimi elinde tutan, kâinatın meliki ve sultanı olan, Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Bizi yaratan O'dur, bizi öldürecek olan da yine O'dur. Yolumuzu, yasalarımızı ve hükümlerimizi belirleyen; bizi tevhid ve hak yoluna ulaştıran yalnızca O'dur.

Öncelikle, sizin gibi değerli zatlara ve şimdiye kadar Cihad'ın fazileti ve büyüklüğünden habersiz kalmış olanlara bir mukaddime yazmak istiyorum.

Bu yazdıklarım, sorularınıza kısa birer cevaptır. Bu yüzden ricam odur ki; okuyup gerçekler size ayan olduktan sonra pes etmeyip Allah Teâlâ size yardım edene kadar araştırmaya devam edin. Hakikati arayan ve hakkı isteyen kimseler için bir teşvik olması adına, söze şu hadis-i şerif ile başlıyorum...

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ (رضي الله عنهما) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ» أخرجه البخاري (71)، ومسلم (1037)

Anlamı: Muâviye -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i şöyle buyururken işittim: «Allah kimin için hayır dilerse onu dinde fakih (anlayış sahibi) kılar.

Bu yüzden ümit ediyorum ki sen de şu an Allah Teâlâ'nın kendisi için hayır dilediği ve dinde derin bilgi sahibi kıldığı kimselerdensin.

Öncelikle şu soruyla başlayalım: Cihad nedir ve Allah Teâlâ kendi yüce kelamında (Kur'an-ı Kerim'de) ondan nasıl bahsetmiştir?

Peygamber ﷺ'in cihad hakkında şöyle buyurmuştur:

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَأْسُ الأَمْرِ الإِسْلامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ».(رواه الترمذي)

Anlamı: Muâz b. Cebel -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: «İşin başı İslam, direği namaz, zirvesi cihattır.»

İslam'ın büyük alimi İbn Kayyım şöyle buyurmaktadır: Cihad farz-ı ayn (her ferde zorunlu görev) olduğunda, Kelime-i Şehadet'ten sonra cihaddan daha farz olan başka hiçbir şey yoktur. Farz-ı ayn olan cihaddan kaçan kimse ise korkaktır (cebandır).

Ve Allah Teâlâ ayetlerinde cihadın önemini ve faziletini şu şekilde buyurmaktadır:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [الحجرات: ١٥]

Anlamı: Müminler ancak, Allah'a ve resulüne iman eden, sonra şüpheye düşmeyen, Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad eden kimselerdir. İçleri dışları bir olanlar işte bunlardır.

﴿فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ [الفرقان: ٥٢]

Anlamı: Öyleyse artık inkârcılara boyun eğme, bu Kur'an'la onlara karşı bütün gücünle mücadeleni sürdür.

﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ [الحج: ٣٩]

Anlamı: Saldırıya uğrayanlara zulme mâruz kaldıkları için savaş izni verildi. Allah onları muzaffer kılmaya elbette kadirdir.

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [العنكبوت: ٦٩]

Anlamı: Bizim uğrumuzda elinden gelen çabayı sarf edenlere gelince onları bize ulaşan yollara mutlaka yöneltiriz. Kuşkusuz Allah iyilik yapanların yanındadır.

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ [النساء: ٩٥]

Anlamı: Müminlerden –özür sahibi olanlar dışında– oturup kalanlar, malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad etmekte olanlara eşit olamazlar. Allah, malları ve canlarıyla cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah bütün müminlere güzel gelecek vaad etmiştir, ama mücahidleri, çok büyük bir karşılıkla oturanlardan üstün kılmıştır.

Cihad ve Allah Yolunda Mücadele

Allah Teâlâ, Kur'an-ı Kerim'de kafirlere karşı hem manevi mücadele hem de savaş (kıtal) üzerinde birçok farklı şekilde durmuştur. Allah'ın bizden ne istediğini anlamamız ve üzerinde derinlemesine düşünmemiz için bu ayetleri dikkate almalıyız:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ